

mødet og har ogsaa et Vidnesbyrd at aflægge — skal jeg med et Par Ord vende mig til den høitærede Justitsminister. Da denne Regjering for over otte Aar siden kom til Roret, var der ikke Mange eller vel slet Ingen af dem, der staa paa samme politiske Side som jeg, der ventede sig Stort af denne Regjering i politisk Henseende; men Regjeringens Venner fortalte os, at et Gode var der ialtsald ved denne Regjering, og det var der en hel Del, der troede paa, at den skulde være saa mageløs udmærket til at administrere. Vi have set mange Høivmænd trække paa Skuldrene ad det og det, men, sagde de saa tilsidst, det Gode have vi dog, at man maa indrømme Regjeringen, at den fører en mønsterværdig Administration. Den Tale er bleven ført meget til Dato, baade til Høire og til Venstre, men jeg tror rigtignok, at det er lykkedes det ærede Medlem fra Leire (Holstein) igaar ved Kjendsgjerninger at vise, at Forghibningen begynder at gaa af St. Gertrud. Ligesom man i det nordlige Sylland er bleven vakt af Søvne ved Vælnm-Historien, ere vi i Byder i det Sydligere blevne ruffede ganske godt op ved Skandalen i Horsens Tugthus. Naar vi, der bo i Nærheden, ikke blot se, at en halv Snes Betjente er bleven affkediget, men ogsaa ere blevne Vidne til, at hele Tilsynspersonalet lige til Inspektøren er blevet suspenderet, ja, at til en vis Grad Præsten og hans Kone have været med til det Samme, og at der er tilfaldt Fanger, som have siddet i Tugthuset for 20 Aar siden, idet disse Underflæb have været fortlatte henved en Snes Aar, uden at der er sket den Dydagelse, som nu ved et Tilfælde er gjort, saa vil den høitærede Justitsminister indrømme mig det Berettigede i, at vi maa begynde at tvivle om, at vi have en saa mageløs udmærket Administration. Nu forekommer det mig imidlertid, at den høitærede Justitsminister paa Budgettet iaar netop i Sammenhæng med Horsens Tugthusskandalen giver os en ganske mærkelig stor Mundfuld, som det synes mig, at der hører en mere end almindelig Trofhyldighed til at gaa ind paa. Ministeren kommer efter Anmærkningerne (Tillæg A. Sp. 541—42) og forlanger 1500 Kr. til Bogholderen ved Horsens Tugthus, der er bleven affkediget, fordi han er gammel, men Justitsministeren fortæller samtidigt aabent, at hans Kone ogsaa har været med i Underflæbene, og at Grunden til, at vi skulde gaa ind paa de 1500 Kr., er, at han har udmærket hæderlige Vidnesbyrd for Trofskab. Hvem har nu givet ham de udmærkede hæderlige Vidnesbyrd, naar hele Selskabet ved Horsens Tugthus lige indtil Inspektøren er sigtet for at have været

med i Affæren? Naar Justitsministeren forlanger, at vi skulde give 1,500 Kr. paa Vidnesbyrd fra de Herrer, synes jeg dog rigtignok, at det er vel Meget af det Gode, det vil jeg for min Person paa Forhaand protestere imod, at Justitsministeren byder os den Slags Vidnesbyrd. Jeg kan ikke forstaa, fra hvem Andre det skulde være end fra de Overordnede, at han har faaet disse Vidnesbyrd, men Ministeren veed jo dog meget nøiere end jeg, hvorledes det staa til med dem; Skandalen er jo saa stor, at vi i denne Sal ikke ere i Stand til ordentlig at fremdrage den, førend Forhørene foreligge, og jeg haaber da, at disse ville komme til Rigsdagens Kundskab. Det forekommer mig at være et af de bedste Vidnesbyrd om den Demoralisation og Slaphed, der er i vor Administration, at Justitsministeren mener at kunne forlange 1,500 Kr. paa de Grunde, der ere udviklede i Tillæg A. Sp. 541—42. — Det var den Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre til den høitærede Justitsminister, inden jeg vender mig til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det var ganske vist ikke noget Nyt, som det ærede Medlem udtalte, men hvad der kunde bidrage til, at vi skulde føle os særlig slaaede af de Udtalelser eller Angreb, han rettede mod den ærede første Taler (Holstein) fra igaar, vilde have været, naar den vedkommende Udtalelse var kommen fra en Mand, hvis politiske Paalidelighed var saa stor, at Alle maatte faae den Tro, at denne Paalidelighed maatte bøde lidt paa Argumenternes Svaghed. Jeg tilføjer, at det selvfølgelig ikke er min Sag i nogen Maade at omtale Andet end det ærede Medlems politiske Paalidelighed. Det ærede Medlem kaldt særlig i Staver over en Udtalelse af det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) igaar; han sandt sig i høieste Grad forbausset over, at det ærede Medlem skulde have sagt følgende slemme Ting: „Vi forlange den ganske simple og ifølge Forholdets Natur selvindlysende Ting, at en Regjering, for at fremme Landets Anliggender, maa kunne komme ud af det med og staa i Tillidsforhold til dette Thing.“ Det var det Forfærdelige, som det ærede Medlem havde udtalt. Men lad os nu se, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds selv har udtalt med sit Navn under den 30te Juni 1870, da han har været med til at udtale noget meget, meget Bærrer. Ja, det glæder mig at se, at det ærede Medlem endnu har sit Program fra den Tid ved Haanden, men det forekommer mig rigtignok, at han kun daarlig følger det. Det er en god Illustration til den politiske